

[Karen Højte Jensen]

lighed. I større kommuner er det også sådan, at dette tilbud i vid udstrækning er etableret i lokale miljøer, dér, hvor man har erfaring for, at der er særlige behov for at kunne yde støtte og for i særlig grad at kunne forebygge alvorlige sociale problemer. I øvrigt vil jeg som noget positivt fremhæve de mange private initiativer på området.

Men jeg skal ikke afvise, at der kan være behov for at kigge kommunerne over skulderen for at få viden om og sikkerhed for, at der er tilbud af denne karakter alle steder. Derfor mener jeg, det er vigtigt, at ministeren har tilkendegivet her i dag, at hun vil præcisere kommunernes forpligtelse. På den baggrund mener vi ikke, der er behov for et særligt lovforslag.

Eva Kjer Hansen (V):

Forslagsstillerne understreger i bemærkningerne til dette beslutningsforslag, at mange børn og forældre har behov for at kunne få råd og vejledning i en række situationer i hverdagen, som let kan udvikle sig i alvorlig retning. Jeg er meget enig med forslagsstillerne i, at der kan være dette behov, og at det er vigtigt, at der er adgang til åben og anonym rådgivning.

Bistandslovens § 28, som er gældende i dag, indeholder lovhjemmel til, at kommunerne etablerer rådgivning og vejledning, der er åben, og hvor alle frit kan henvende sig, og mange kommuner har etableret sådanne tilbud. Men i øvrigt er det meget forskelligt, hvordan man rundt omkring har indrettet sig med rådgivningstilbud alt efter behov og med private initiativer på området som supplement.

I Venstre er vi imod at skulle opbygge et nyt uafhængigt rådgivningssystem, hvor staten eventuelt også skulle være medfinansierende. Det vil virke bureaukratisk, fordi det bare vil være en parallel til den eksisterende rådgivning i kommunerne, og det vil undergrave eventuelle private og frivillige ordninger.

Endelig er der selvfølgelig også forbundet store økonomiske udgifter med gennemførelse af dette beslutningsforslag. I stedet skal vi hellere undersøge, om der er problemer i forbindelse med den kommunale rådgivning, og om der er steder, hvor kommunen ikke har rådgivning, men hvor der faktisk er et behov for det.

Med hensyn til uafhængigheden i forbindelse med rådgivning har vi netop i forbindelse med ændring af loven om foranstaltninger

over for børn og unge understreget, hvad der er god forvaltningsskik, bl.a. at man skal kunne få anonym rådgivning, at der ikke skal notes noget, før der indledes en egentlig sag, og at man altid skal sørge for at oplyse familien, forældrene, om, hvilke oplysninger man måtte have om familien.

Vi finder altså ikke behov for yderligere rådgivningsorganer end dem, der er mulighed for i dag, og med disse ord skal jeg afvise forslaget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

I Socialistisk Folkeparti synes vi, der er gode intentioner i dette forslag. Selv om enhver, der får viden om, at et barn lider under omsorgssvigt, har pligt til at tage affære, ved vi jo alle sammen, at der er stor tilbageholdenhed på dette punkt.

Når børns opvækstvilkår ligger én på sinde, ved man jo, at som dagens Danmark ser ud, er det oplagt at lede efter nye veje og skabe nye muligheder med mange og varierede tilbud for at sikre, at børn og unge får den rådgivning og vejledning, de har brug for. Vi ved, at der i mange kommuners socialforvaltninger gøres et stort arbejde med hensyn til rådgivning, og jeg er enig med CD i, at det forebyggende arbejde er vældig vigtigt. Som fremhævet i bemærkningerne har vi set gode resultater mange steder.

Forslagets understregning af en fysisk placering på steder, som både børn og forældre føler en naturlig tilknytning til, er en god idé. Jeg er ligeledes enig med CD i, at ved at være tidligt ude kan man håbe på og have en forventning om, at der kan tages højde for langt større problemer siden hen.

SF har længe ønsket, at opsøgende rådgivning og vejledning blev udskilt fra det administrative arbejde. Det glæder os særligt, at en forhenværende socialminister, som tidligere har været afvisende, nu har set, at der er behov for at støtte opsøgende og rådgivende arbejde, for der er nu engang forskel på administration og på menneskelig kontakt.

Socialministeren har gang på gang bedt om eksempler på, hvordan rådgivende arbejde kan skilles ud fra administrativt arbejde. I januar 1987 havde SF et forslag, som bl.a. opfordrede til oprettelse af lokale åbne børne- og ungdomsrådgivninger, til første behandling her i Folketinget. Dengang var der ikke flertal for at tænke i disse baner. Nu er der gået 5 år,